

[Aksel Møller.]

Naar det skal være noget af det bedste og sundeste i Erhvervslivet, som Kooperationen har skabt, vil jeg minde det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard om et ganske lille Citat, som jeg ikke har set i selve Bogen „Kooperationen“, men som findes i den Pjece, som det ærede Medlem for et Øjeblik siden fremsatte nogle venlige Bemærkninger om. Der staar:

„Den kooperative Bevægelse er et virksomt Vaaben i den Klassekamp, som Arbejderstanden fører mod at naa sit Maal: Erobringen af den politiske og økonomiske Magt med det Formaal at socialisere alle Produktions- og Omsætningsmidler.“

Det skulde man maaske oven i Købet finde sig i skulde ske under Udfoldelse af de allerstørste Skattebegunstigelser, som nogen Organisation har haft. Nej, jeg maa rigtignok sige, at det forekommer mig at være paa Tide, at det høje Ting ændrer Anskuelse i denne Sag og gennemfører en Beskatning, der er en virkelig Beskatning.

Laurits Pedersen: Der er ikke for mig Anledning til at fremsætte Bemærkninger med Hensyn til Udskrivningsforslaget. Det, der skal foretages, foretages lettest i det Udvalg, der bliver nedsat. Jeg skal i og for sig heller ikke knytte Bemærkninger til denne stærke Diskussion om det Forslag, som Det konservative Folkeparti har fremsat, fordi mit Parti ved dette Lovforslags Behandling repræsenteres af det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen.

Men jeg vil gerne personlig fremsætte den Bemærkning, at jeg er meget vel tilfreds med de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen har fremsat om dette Spørgsmaal. Det viser en Indsigt i disse Emner, og hvis vi her i Rigsdagen for Alvor vil beskæftige os med en Løsning af dette Skatteproblem vedrørende Andelselskaber og kooperative Virksomheder, har vi i det ærede Medlem en Arbejdskraft, som vil være meget værdifuld. Og det er ikke en Sag, der kan løses paa den Maade, som det ærede Medlem Hr. Aksel Møller eller som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby foreslaar, selv om man giver Udtryk for en vis Velvilje med Hensyn til at gaa ned i Dybden og finde Problemerne i dette Skattespørgsmaal. Det, som man nu herhjemme gennem Slægtled har haft og er stolte af, vor Andelsbevægelse, kan man ikke med et Pennestrøg lave om, fordi man inden for et enkelt Parti kommer i Tanke om, at Beskatningen er urimelig. Man maa finde en rimelig Løsning

til at afløse det, som disse Selskaber har haft gennem Generationer eller gennem Aartier. Jeg vil meget anbefale og vil give Udtryk for min Tilfredshed med, om Spørgsmaalet kunde blive løst, fordi jeg staar midt i denne Bevægelse og har gjort det i al den Tid, jeg har deltaget i offentligt Arbejde. Jeg kan indse, at den Beskatningsform, man hidtil har haft, sikkert ikke kan fortsætte i Fremtiden, fordi vi staar anderledes i Næringslivet i Øjeblikket, end vi gjorde før, staar anderledes direkte konkurrencemæssigt, og derfor kan jeg sige, som vi har sagt det før fra Andelsbevægelsens Side, at vi ønsker ikke skattemæssige Begunstigelser, men vi ønsker at arbejde paa lige Fod med den private Handel. Det, vi imidlertid maa finde frem til, er: hvad er paa lige Fod? Det er i hvert Fald ikke det, som man fremfører fra konservativ Side. Det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen gav i sin Tale et enkelt Eksempel, som ganske vist ikke belyser det helt, men dog noget. Hvis man har en Forretning af en vis Størrelse og med en vis Omsætning — skal vi sige 300 000—400 000 Kr. — og paa den anden Side et Andelsforetagende eller en Brugsforening, kan man forlange, at den ene Forretning skal give lige saa meget i Skat til Staten som den anden, og man kan gaa ind for en Under søgelse af, om de gør det i Øjeblikket, eller paa hvilken Maade de skal gøre det i Fremtiden.

Jeg skal ikke uddybe denne Debat. Jeg er tilfreds med det Forløb, den har faaet. Den viser, at de Konservatives Indstilling over for dette Problem i hvert Fald ikke har nogen som helst Mulighed for at bringe en Løsning af Spørgsmaalet paa en rimelig og retfærdig Maade, som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby jo heller ikke kan lide.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen smilede, da han kom med sin sidste Bemærkning, saa jeg tror, at det ærede Medlem selv tog sig i det. Jeg har ikke sagt, at jeg ikke kan lide en retfærdig og rimelig Maade. Jeg har bare sagt — og det fastholder jeg —, at Retfærdighed i Forbindelse med Skatter skal man være varsom med at tale om. Man skulde maaske hellere tale om Ligelighed. Det ved man bedre hvad er.

Axel Sørensen: Den Debat af principiel Karakter, som har fundet Sted her om